

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

lesu Christi Annus. M.D.LXXXV. Sancti Patris Benedicti. M.C.V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

lectus, & commendatus, quorum aliorumque laudibus, compendij intuitu super sedendum duximus.

IESU CHRISTI ANNU S. M. D. LXXXV.
Sancti Patris Benedicti M. C. V.

BB. Patricius & Malachias
Mart.

Iterum ex militanti in triumphan-
tem adscripti Triumphos aeternos
Martyrum augent, duo insignes Or-
dinis nostri sacrae Cisterciensis Con-
gregationis in Hibernia Martyres BB.
Patricius & Malachias Bullienfis Cæ-
nobij Monachi, qui ab Hæreticis ten-
ti, & pro fide Catholica ad mortem
condemnati, suspensi, & semivivi, al-
ter quidem in quatuor dissectus est par-
tes, alter ab inferiore corporis parte
lancea ad cor usque perfossus glorio-
sum Martyrij cursum compleverunt
decimo tertio Calendas Junij. *Ex Me-
nologio Chrysof. Henric. & Fasciculo &c.*

Valentinus
& Godefridus
Episcopi Laudunenses.

Rursus meritissimo ex Ordine no-
stro Valentino du Gias Laudunensi in
Gallijs Episcopo S. Dionysij Parisien-
sis Monacho succedit eadem in Cathedra
Godefridus de Billy Prunæus, & ipse
S. Dionysij Religiosus, Abbas S.
Vincentij, vir præstantissimus, qui hoc
ipso anno interfuit Concilio Remen-
si, fuitque frater germanus Jacobi Bil-
lij Abbatis S. Michaelis de eremo, in-
terpretis operum S. Gregorij Nazian-
zeni, de quo supra diximus. *Clava,
Rob. Joan. Chenu. & monim. Laudunen-
sis.*

V. Joannes
Feckenamus
mori-
tur.

Meritissimus ille de Ecclesia Uni-
versa, incredibilis constantia & mag-
nanimitatis exemplo, generosissimus
Christi Athleta & Heros imperterritus
sanctæ memoriæ Joannes Fecken-
amus noster, Abbas Westmonasterien-
sis, contemptis potentissimæ Reginæ
Elisabeth familiari amicitia, amplif-
simis opibus & honoribus, potentissi-
mo Principatu & Archiepiscopatu, in-
solentissima, sane generositate admi-
randus hoc demum anno, post longis-
simum squallores carceris, ad Regiam
Regum Regis & triumphos aeternos
evocatur, alter sui sæculi, absque ta-
men fuga ulla, Athanasius, longo jux-
tà martyrio infinitis diversorum car-
cerum incommodis consumptus. De
eo sic Pytius: Joannes Feckenamus, in-
quit, Ordinis Sancti BENEDICTI Mo-
nachus Anglus & tandem Abbas West-
monasteriensis creatus, eo tempore,

quo in Anglia regnarunt Philippus
& Maria Reges Catholici, Vir cui Deus
largas Benedictiones, natura egregias
contulerat dotes. Erat in eo pietas in
DEUM insignis, in proximos mira cha-
ritas, in majores singularis observan-
tia, in æquales atque etiam inferiores
mitis quædam affabilitas, in omnes dul-
cis humanitas, multiplex doctrina, re-
dundans in concionibus facundia, in-
credibilis Religionis Catholicæ Zelus.
Cum jam non obscuris indicijs cerne-
ret, omnia vergere ad ruinam, & Fi-
dem a vitam omnino periclitari, hosti-
bus Ecclesiæ strenuè se opposuit, seha-
bitis frequentibus concionibus, non
nunquam etiã publicis disputationi-
bus, libris denique etiam scriptis Ec-
clesiam DEI & Catholicam. Fidem
quantum potuit, propugnavit. Cum
denique regnante Elisabetha in Comi-
tjjs [Parlamentum vulgo vocant] age-
retur de Fide Catholica extirpanda, &
Hæresi plantanda: intrepidus publicè
prodijt, & apud solemnem illum Prin-
cipum, Procerum, & populi cœtum
Anglica lingua, eloquentissimam &
valde neruosam habuit orationem, de
Veteri Patrum Religione retinenda
de nova non excogitanda, nec intro-
ducenda. Cum autem res planè col-
lapsa esset, & prævaluisset iniquitas,
ille confestim carceribus mancipatus
est, primum Londini in carcere Equi-
tis Martij, deinde in castro Wisbicen-
si (Turris custodiam carceralem hic
omisit Pitius, sed non tacuit Staple-
tonus) in universum, continuis, plus
minus, viginti sex annis. Quo tempo-
re à Catholicis dogmatibus propug-
nandis, & ab alijs charitatis operibus
exercendis, quoad fieri potuit, nun-
quam cessavit. Inter cætera quæ præ-
stitit charitatis officia, Joanni Storæo
Legum Doctori, propter Fidem Ca-
tholicam capitis condemnato, per to-
tam noctem adfuit, & ad mortem in-
crastinam pro Christo fortiter perfe-
rendam animavit. Sed ad ea quæ sunt
eruditionis veniamus. Multas quidem
easq; eruditas exaravit lucubrations,
quæ pleræque propter temporum ini-
quitate & Authoris incarcerationem
etiam usque ad mortem, cum ipso in-
terciderunt. Servarunt tamen boni
viri quædam ejus opuscula, vel ope-
rum reliquias: in primis sermonem
quem

Magnus
Viri Anti-
quus.

Insignia
ejus ingenij
monimen-
ta.

quendam, cuius thema quasi Spiritu
Prophético sumptum fuit ex Ecclesia-
stici capite quarto: *Laudavi magis mor-
tuos quam viventes &c.* Cui titulum fe-
cit: *Sermonem funebrem in exequijs Ma-
riae Reginae. Orationem habitam in Comi-
tijs Angliae. Contra Juramentum suprae
auctoritatis Regiae in Ecclesiasticis Lib. 1.
De Eucharistia contra Hooperum &c.* Scrip-
sit etiam *Commentarios in Psalmos Da-
vidis*, quod opus Londini in mani-
bus Authoris vidisse mihi sanctè affir-
mavit Rubardus Stainihurstius, sed &
illud perijt, & ejusmodi alia. In Vin-
culis Confessor obiit anno 1585. sub du-
ro in Anglia Elifabethae Reginae Reg-
no. *Hucusque Piusius.*

Moritur P.
Bened. de
Toco.

Moritur eodem anno Benedictus
de Toco, ex Abbate Montferratenfi
ad diversos Pontificatus, Biqueniem
Gerundensem, & Jlerdensem, pro exi-
mij vitae meritis evehctus. *Ex Ant. de
Jepes.*

Marcus de
Porras
Nucalensis
Ab.

In Hispanijs insigni se vitae exem-
plo & meritis commendat R. P. Mar-
cus de Porras, Nucalensis celeberrimi
Monasterij Monachus. Claruit sum-
mae prudentiae, raræ humilitatis & ad-
mirandae patientiae laude. *Omnia ambi-
tionis expertus, vilis quaque officia & ob-
sequia, eo magis ambiebat, quod in eis ma-
gis praesentem Christum crederet, ubi sci-
licet minus esset vanitatis & gloriae. De-
votio ejus circa DEI laudes omnibus ex-
emplum fuit. Tanta ejus erat charitas, ut
calceos, caputium, scapulare exueret, qui-
bus alios vestiret; & hoc frequenter. Tan-
ta crudelitatis corpus suum traiebat, ut
tandem verberibus & flagellis continuis,
ac citius caro obiduresceret, & amplius
non sentiret; sed ille in sui corporis casti-
gatione ingeniosus, quamvis caro esset sub-
jecta, se in brachijs, pedibus & pedum cal-
ceibus excruciebat, & se in venire crude-
liter virgis cadebat. Viginti & unius an-
norum spatio, non cenavit, sobrio, & val-
de frugali prandio contentus, quo defati-
gati corporis vires repararet potius quam
voluptatem caperet aut levamen. His pe-
nitentijs attritum miserum ejus corpus, tan-
dem in gravissimas incidit atque continu-
as infirmitates, quas magna cum animi
sui quiete vir pius ferebat, magnum eti-
am sibi levamen persuadens, quod tot tan-
tosque dolores in hac vita pateretur. Ad-
veniente Christi Natali cum vehementer
cuperet cum ceteris illum devotè celebrare,*

Rigor.
Vita

ac Divinis officijs interesse, nec tamen pra-
infirmitate posset se in aliud laus vertere,
vehementer indoluit, usque ad lachrymas,
& suspiria. Adveniente autem sanctis-
sima Nocte, de DEI gratia confidens, vo-
cavit fratrem, & ab eo se vestiri postulavit:
quod frater ille licet renuens tamen fecit
(verba Authoris Ms. sunt) tunc senex sci-
pionem una manu tenens, alteram fratre
ejus sustentante, chorum intravit, & pe-
tente Duci ad quoddam altare, ubi erat ex-
pressa Christi Nativitas. Ibi Marcus
Puerum JESUM in palea jacentem sump-
sit, & amplectendo plurima blandia ver-
ba effatus, ita ut ad devotionem adstantes
plurimum moveret. Tandem manus una
Pueri JESU corpus ejus tetigit, & ea sig-
num Crucis expressit, qua postea in eum-
dem locum, in quo amica fuerat, reposita
est. Quo facto, sine ullius persona aut baculi
admiriculo, ambulare cepit ut sanus chorum
transivit, donec ad sedilia perveniret, quae
conscendens, in uno eorum slectens genua,
totam ibi nocte perseveravit. Conscientia sua
adeo erat sollicitus, ex timore filiali erga
DEUM, ut tristitia & dolore incredibili
assueretur ob minimum veniale. Multis
vero post annis in morbum incidit; in quo
de morte sua certior factus, horam ipsam
fratribus praedixit qua esset moriturus, in
facie tamen nec in aliquo signo mori pro-
ximus videbatur; erat enim vultu hilari,
tanquam jucundum aliquid magna lati-
tina expectans. Videns praesentes Mona-
chos, cepit canere Fidei Symbolum toto Con-
ventu prosequente, ipseque cum eis canebat,
mensuram manu designans, cumque ven-
tum esset ad illa verba & homo factus est,
expiravit, nullo mutationis vel alteratio-
nis edito signo. Quo à Religiosis notato,
multum edificati sunt, quod scirent illum
jam DEO frui, qui tanto fervore ei hic
servierat: Hac ex Authore Ms. pro ip-
sa simplicissima relationis & tanti vi-
ri veneratione.

Ad mor-
tem pra-
parat.

Timor verè
filialis.

Sanctus Vi-
tae termi-
nus.

Paulus
Abb. Alta-
ich infer.

In superiore Germania Paulus Ab-
bas Inferioris Altaichij magna apud
summos imòque opinione vitae per-
fectioris enituit, Regularis disciplinae
Zelator solertissimus, verus pauperum
Pater & Monachorum deprædicatus,
qui sui regimini tempore 118. ad pro-
fessionem suscepit, è quibus quinque,
ob egregiam Cænobij Reformationem,
ad diversa Monasteria Abbates postu-
lati sunt, obiit hoc ipso anno Paulus,
magno sui desiderio relicto.

Nasci-

Nascitur hoc anno admirabile prorsus Sydus Ordinis nostri B. Margarita d' Arbous. De qua sæpè suo loco.

*I E S U C H R I S T I A N N U S . M . L X X X V I .
Sancti Patris Benedicti. M. C. VI.*

IN Hispanijs insigne rursus se sydus Sanctorum fulgoribus Illustrissimum prodit Beatæ memoriæ Ignatius Morerolensis Cænobij Monachus, admirandæ gratiæ, & insolitæ Virtutis ac perfectionis vir, qui in omni Sanctitate vitam exigens, cum in Domino placidissimè sanctam exhalasset animam, & jam sepulturæ mandandus esset, grandi cum Stupore omnium Redivivus, cum linteum quo facies mortui velata erat, removisset, in ejus quam unicè in vita dilexerat Dominæ suæ Antiphonam erumpens, alta voce *Regina Cæli* occinere incœpit, moxque admiranda, quæ in cœlesti patria conspexerat, circumstantibus deprædicare cœpit; subjungens denique: *Hec Patres, Fui inter Angelorum, Martyrum, Confessorum, & Virginum Choros. Vidi ipsam DEI Matrem stellis coronatam, & lucidissima veste ac pulchritudine circumdatam quæ mihi dixit, se nostram esse Patronam, ipsque qui habitu nostro induuntur* (Cisterciensium nostrorum candidam, ab ipsamet Reformationi illi mirabiliter datam, imo in Choro prodigiosissimè è nigro colore in album versam intelligit) *adesse & auxiliari. Gaudete Patres & majoribus Vestris obedite, professionem cum perseverantia servate: tantum enim premium, tanta gloria, tantaq; beatitudo vos manent &c.* Quibus dictis sacrum corpusculum denuo componens, inque manus *Jesu Christi, Admirabilis Matris, Patrisque sui B E N E D I C T I, Melliflui Bernardi, ac innumerabilium sanctorum, qui ipsi visibiliter apparuerunt & astiterunt, purissimâ efflavit denuo animâ.* Fuit ipsi in templo præparatum, sepulchrum, in quod dum jam sacrum corpus ejus immitendum esset, tantum materiei è pariete, cunctis intuentibus & stupentibus proruit, ut fossam funeri factam prorsum impleret, locum autem sepulchro persimilem in muro relinqueret. Quo viso, Prior ait: *Certum est DEUM hic operari, nam & in terris servum suum honorari voluit: qui à nativitate sua insigni puri-*

tatis & castitatis fulgore resplenduis, ideoque novum illi sepulchrum, & terram Virginem Virgini præparavit. *Ex Anastasio Lovera.*

Iterum ex Ordine nostro diversis Cathedralis maximi Præsules expetiti & impositi, eisdem summa cum nostrorum gloria, & maxima subjectorum utilitate, quàm felicissimè gubernaverunt. Eos inter eminent Constantinus de Lannoy Illustrissimâ natus in Belgio familiâ ex Monacho celeberrimi illius, & florentissimi [ipsa sanctissimi Patriarchæ nostræ tanto post apparentis significatione & attestatione] Cænobij S. Severini in Urbe Neapolitana, Episcopus primùm Vicentis, ac dein Rhegitanus in Apulia Archiepiscopus creatus, & hoc ipso anno mortuus, postquam egregijs meritis nomen suum immortalitati consecravit. Quo eodem tempore ingenti sua totiusque Ordinis gloria floruit Annas Giurius d' Escars, ex Monacho & Abbate S. Benigni Divionensis, Episcopus Lexoviensis postea sacre Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, qui deinceps Romæ jam grandis natu ipsaque canitie venerandus, cum summa prudentia, eam ipsam omnibus probabat innocentiam, cum qua S. B E N E D I C T I habitum, non plus octo annos natus susceperat, cujus rei testem habeo Gasparem Scioppium, quo ille perfamiliariter usus est. Sed in primis commendarunt se meritis gravissimis nostri Ecclesiæ Laudunensî in Gallijs, ex quorum numero quatuor, sibi proximè succedentes hoc ipso tempore Episcopi ad eam sedem Cænobio extracti, insigniter claruerunt: Joannes Docceus ex Priore S. Dionysij, Joannes Burseus ex Abbate S. Quintini, Valentinus du Glas & Godefridus de Billy, uterque S. Dionysij Parisiensis Ascetæ, ejusdem sedis Præsules designati. *Ex rer. Gall. Script. Chenu. Cl. Rob. &c.*

Floruit hoc ipso etiam tempore P. F. Rodericus de Vadillo Monachus Vallisoletanus Congregationis Hispanicæ Episcopus Cephaludensis, ob sapientiæ meritum in Siciliam usque evocatus. Ut videas eodem tempore, Italiam, Galliam, Hispaniam, Belgium atque Siciliam, præstantissimos diversis Ecclesijs suis Ascetas, ex Cænobijs nostris postulasse, adeoque de meritis nostrorum

Constantinus de Lannoy Episcopus Vicentis &c.

Annas Giurius Episc. Lexoviens.

Quatuor nostræ Laudunenses Episcopi.

Rodericus Episc. Cephaludensis.

V. Ignatius Morerolensis.

Redivivus canens.

Quanta premia vita Monachica.

Cælitus præparatum sepulchrum.